

" Στον θεολόγο που παραπονιέται για την απιστία κάποιων ανθρώπων.."

Υπάρχουν πολλές πικρές αλήθειες στην επιστολή σου. Ας είναι μακριά από μας η απελπισία. Η απελπισία αποτελεί την προίκα του θανάτου , την προίκα που οι άπιστοι δέχονται νυμφευόμενοι τον θάνατο. Υπήρξαν και δυσκολότεροι καιροί για την εκκλησία του Χριστού , αλλά ούτε οι μαχητές υποχώρησαν ούτε η μάχη χάθηκε. Διάβασε μόνο στον Μέγα Βασίλειο την εικόνα της κατάστασης που επικρατούσε στην εκκλησία και στον κόσμο την εποχή τη δική του : εικόνα μαύρη σαν μαύρη νύκτα στην τρικυμιώδη θάλασσα.

Φαίνοταν σαν να έφθασε η συντέλεια του κόσμου και η Θεία Δίκη. Και να που από τότε μέχρι σήμερα πέρασαν κάπου δεκαέξι αιώνες . Η πίστη στον Χριστό

όχι μόνο δεν έσβησε αλλά έζωσε την υδρόγειο και φώτισε όλα τα μέρη του κόσμου . Αν και δεν τα φώτισε όλα εξίσου , παρόλα αυτά οι ακτίνες της έφθασαν παντού είτε κάθετα είτε λόξα.

Πριν λίγες μέρες με επισκέφτηκε ο καθηγητής Μάνιγκ από τη Νέα Υόρκη . Πλούσια ψυχή , γεμάτη κοσμική γνώση και ταυτόχρονα γεμάτη πίστη . Τον ρώτησα για την πίστη των Αμερικανών φοιτητών.

" Εγώ ξέρω " , μου είπε " ότι η πίστη στον Χριστό είναι ανίκητη δύναμη . Ως ζωντανό βαρόμετρο η δύναμη αυτή ανεβαίνει ή κατεβαίνει, αλλά ποτέ δεν μειώνεται. Οι ρηχοί και αμόρφωτοι άνθρωποι αυταπατώνται πολύ όταν προφητεύουν τη διάλυση του Χριστιανισμού. Πριν εκατό χρόνια , όταν οι φυσικές επιστήμες μόλις είχαν αρχίσει να παίρνουν μεγάλη φορά , στο πανεπιστήμιο Π. γράφτηκαν στη θεολογία μόνο πέντε φοιτητές. Ακούτε , μόνο πέντε! Και όταν γράφτηκαν οι πέντε πρώτοι , οι υπόλοιποι φοιτητές τους χλεύαζαν λέγοντας τους : " καλά δεν βλέπτε ότι όλα τελείωσαν με την πίστη ; "

Σήμερα όμως, μετά από εκατό χρόνια , σ' αυτό το ίδιο πανεπιστήμιο έχουν εγγραφεί μερικές εκατοντάδες φοιτητές στη θεολογία".

Έτσι μίλησε ο Αμερικάνος για τους Αμερικάνους. Κι εσύ Σέρβος , κοίταξε πόσοι φοιτητές υπάρχουν μόνον στη δική σας σχολή! Πάνω από δύο εκατοντάδες. Μήπως είναι η απιστία των γονιών σας που έφερε κι εσάς τους διακόσους σ' αυτό το πνευματικό σχολείο, ή η πίστη ; Αναμφίβολα η πίστη.

Το γεγονός ότι κάποιοι Χριστιανοί έχασαν την πίστη τους, για ποιους είναι δυστυχία , αν όχι για τους ίδιους ; " Μη η απιστία αυτών την πίστην του Θεού καταργήσει ; " (Ρωμ. 3,3) - αυτό αναρωτήθηκε ένας ηρωικός απόστολος του Χριστού τις πρώτες ημέρες μιας ιστορίας που σήμερα συμπληρώνει δεκαεννέα αιώνες. Αυτοί οι πολυάριθμοι αιώνες δικαίωσαν το φωτεινό το φωτεινό βλέμμα του στο μέλλον. Δέξου κι εσύ αυτή τη φωτεινή αποστολική ματιά στο μέλλον του Χριστιανισμού. Προσπάθησε να γράψεις για την εκκλησία ένα δοκίμιο με τίτλο : θρίαμβος της γενιάς του Χριστού.

Ο πόνος σου εξαιτίας κάποιων ανθρώπων που δεν πιστεύουν περιγράφει την αγάπη σου στον Κύριο . Γνωρίζεις και μόνος ότι ο πόνος αποτελεί την πλέον συχνή έκφραση της αγάπης. Αλλά φυλάξου καλά ώστε να μη μισήσεις αυτούς που δεν πιστεύουν. Αυτό θα ήταν ολέθριο για εσένα και άχρηστο γι' αυτούς. Αλλά κοίταξε τους με ευσπλαχνία σαν ταξιδιώτες που στο δρόμο τους επιτέθηκαν κρυμμένοι ένοπλοι ληστές και τους λήστεψαν . Σπλαχνίσου τους όπως σπλαχνίζεσαι τους ζητιάνους στο δρόμο.

Και να προσεύχεσαι στον Θεό γι' αυτούς . Θα γίνεις απόστολος. Ας ισχύει για σένα ως πρώτος ο κανόνας της αποστολικής διακονίας : προσευχήσου στον Θεό γι' αυτούς που έχασαν την πίστη τους.

Η Χάρη του Κυρίου μαζί σου .

"Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς , από το βιβλίο του Ιεραποστολικές Επιστολές Α' , Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται "